

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 409

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 iunie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
8.	2	645.	6
— Hotărâre privind demisia unui deputat.....		— Hotărâre pentru aprobarea finanțării proiectului «Festivalul internațional de muzică „Festival 500: Sharing the Voices“» din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României.....	
9.	2	646.	7
— Hotărâre privind demisia secretarului general al Camerei Deputaților.....		— Hotărâre privind transmiterea fără plată a obiectivului de investiții Sală Polivalentă din municipiul Botoșani și a terenului aferent din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani, județul Botoșani.....	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 187 din 8 mai 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 5 și ale art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	3-5	647.	8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
644.	5-6	— Hotărâre privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații din domeniul public al statului în domeniul privat al statului	

HOTĂRÂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind demisia unui deputat

În temeiul art. 67 alin. (2) și al art. 68 alin. (2) din Constituția României, al art. 82 cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările ulterioare, precum și al art. 189 alin. 1 și al art. 198 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie, la data de 1 iunie 2003, prezentată de domnul Constantin Teculescu, ales deputat la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 42 București, aparținând Grupului parlamentar al P.S.D. (social-democrat și umanist) și declară vacant locul de deputat deținut de acesta.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 9 iunie 2003.

Nr. 8.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind demisia secretarului general al Camerei Deputaților

În temeiul art. 211 alin. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie, la data de 9 iunie 2003, prezentată de domnul Ștefan Cristian Ionescu, secretar general al Camerei Deputaților.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALER DORNEANU

București, 9 iunie 2003.

Nr. 9.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 187**

din 8 mai 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 și ale art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală

Costică Bulai	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 și ale art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 128/2003.

La apelul nominal se prezintă, personal, partea Gabriel Dorel Mincu, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Curtea dispune apelul și în dosarele nr. 42C/2003 și nr. 43C/2003, constatându-se lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 42C/2003 și nr. 43C/2003 la Dosarul nr. 41C/2003, având în vedere că au același obiect și aceeași cauză. Partea prezentă și Ministerul Public sunt de acord cu măsura conexării. Față de aceste susțineri, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 42C/2003 și nr. 43C/2003 la Dosarul nr. 41C/2003.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul părții prezente Gabriel Dorel Mincu, care arată că lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, arătând că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 24. În ceea ce privește dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind vorba de o omisiune, ce nu intră în competența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 ianuarie 2003, pronunțate în dosarele nr. 128/2003, nr. 160/2003 și nr. 161/2003, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 și ale art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța arată că din examinarea dispozițiilor legale referitoare la situația inculpatului aflat în stare de arest rezultă că legiuitorul a prevăzut garanții suplimentare ale dreptului la apărare în favoarea acestuia, ținând seama de starea de libertate în care se află și care îi restrânge posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare. De aceea,

legiuitorul a impus regula ca judecata să se desfășoare numai în prezența inculpatului, regulă instituită sub sancțiunea nulității absolute (art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală). Or, câtă vreme în faza punerii în executare a hotărârilor penale condamnării se află, de regulă, în executarea pedepsei, deci în stare de privațiune de libertate, este firesc ca acestora să le fie recunoscute aceleași garanții ale dreptului la apărare ca și în cazul inculpaților judecați în stare de arest. Altfel exprimat, o persoană aflată în stare de privațiune de libertate trebuie să se bucure în egală măsură de exercitarea dreptului la apărare, nefiind justificată o discriminare a persoanelor private de libertate în baza unui mandat de executare a pedepsei închisorii, în raport cu persoanele aflate în stare de arest preventiv. O astfel de discriminare aduce atingere egalității cetățenilor în fața legii, principiu înscris în art. 16 din Constituție.

Cu privire la dispozițiile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, instanța apreciază că dispoziția privind aducerea condamnatului la judecată „numai în cazul când i s-a agravat situația sau când instanța consideră necesară prezența acestuia“ este contrară prevederilor art. 24 din Constituție, chiar dacă, potrivit art. 460 alin. 1 din Codul de procedură penală, instanța de executare sau instanța corespunzătoare acesteia este obligată să desemneze un apărător din oficiu pentru condamnatul în stare de deținere. Se mai arată că, în absența persoanei arestate de la judecată, exercitarea dreptului la apărare nu este garantată, deoarece absența condamnatului îl pune pe acesta în imposibilitatea de a-și formula și susține cererile și apărărilor, de a solicita și administra probele în apărarea sa. Rezultă că, pentru ca dreptul la apărare să fie efectiv garantat, este necesar ca și în cazul condamnatului aflat în stare de deținere aducerea sa la judecată să fie obligatorie, iar nu condiționată de aprecierea instanței. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 348 din 18 decembrie 2001, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală și s-a constatat că dispoziția „*numai dacă instanța consideră necesar*“, cuprinsă în acest text, este neconstituțională, fiind contrară art. 24 din Constituție referitor la dreptul la apărare. Or, câtă vreme este vorba tot despre situația unui condamnat aflat în stare de deținere, iar formularea legii este, cel puțin în parte, identică, se apreciază că este firesc ca și concluzia referitoare la constituționalitatea art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală să fie aceeași cu cea la care Curtea Constituțională a ajuns în privința art. 402 alin. 2 din Codul de procedură penală. În concluzie, instanța apreciază că dispozițiile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, fiind contrare atât art. 16 din Constituție (întrucât se creează discriminarea, în ceea ce privește obligativitatea aducerii la judecată, între persoana arestată preventiv și persoana condamnată definitiv, aflată în executarea unei pedepse), cât și art. 24 din Constituție

(întrucât exercitarea dreptului la apărare de către o persoană privată de libertate presupune obligativitatea aducerii sale la judecată, indiferent de faza în care se află procesul penal).

Cu privire la dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, instanța arată că și acestea sunt neconstituționale, fiind contrare, de asemenea, prevederilor art. 16 din Constituție; de vreme ce judecata ce a avut loc în lipsa inculpatului arestat preventiv atrage nulitatea hotărârii și deci casarea ei, aceeași trebuie să fie soluția și în situația condamnatului aflat în stare de deținere. De aceea, arată instanța, cazul de casare prevăzut trebuie să fie aplicabil deopotrivă și în situația condamnatului privat de libertate, iar nu numai în situația inculpatului arestat preventiv. În caz contrar s-ar crea, în opinia sa, o discriminare între persoane aflate în aceeași situație, ceea ce ar aduce atingere principiului egalității în drepturi, consacrată prin art. 16 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 și ale art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, în raport cu prevederile art. 16 și 24 din Constituție, este neîntemeiată. Se arată în acest sens că susținerile conform cărora atât art. 385⁹ alin. 1 pct. 5, cât și art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală ar încălca prevederile art. 16 și 24 din Constituție nu pot fi reținute, deoarece în ambele situații cauza a trecut de „controlul” fondului și al apelului, fiind respectate, sub toate aspectele, exigențele impuse de un dublu grad de jurisdicție. Mai mult, în cazul art. 460 din Codul de procedură penală, tocmai pentru a oferi garanții suplimentare în vederea respectării dreptului la apărare, legiuitorul a prevăzut obligativitatea desemnării unui apărător din oficiu, în cazurile prevăzute în art. 171 din Codul de procedură penală, respectiv obligativitatea prezenței condamnatului în cazul când acestuia i s-ar putea agrava situația sau atunci când instanța consideră necesară prezența lui. Se arată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 16 din Constituție, deoarece legiuitorul a adoptat soluții diferite pentru situații diferite, în speță fiind vorba despre o persoană împotriva căreia s-a pronunțat o hotărâre rămasă definitivă, iar în cealaltă situație despre o persoană împotriva căreia nu s-a pronunțat o hotărâre rămasă definitivă. În ceea ce privește garantarea dreptului la apărare în cazul recursului, Guvernul invocă dispozițiile art. 385⁶ din Codul de procedură penală, care prevăd posibilitatea examinării cauzei în recurs sub toate aspectele. Se arată, totodată, că omisiunile nu pot face obiectul controlului de constituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, iar excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Potrivit dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, există posibilitatea ca inculpatul să nu fie prezent la judecată, pentru că participarea sa nu este obligatorie, potrivit legii. Totodată, din analiza dispozițiilor art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală reiese că un condamnat arestat poate să nu fie adus la judecată dacă instanța apreciază în acest sens. De aici se desprinde concluzia că se creează o discriminare între condamnatul arestat, pentru care instanța de

executare consideră necesară aducerea la judecată, și cel pentru care instanța nu consideră necesară aducerea la judecată.

Cu privire la dispozițiile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, se arată că acestea sunt neconstituționale, deoarece prevăd că condamnatul arestat este adus la judecată numai în cazul când i s-ar putea agrava situația sau când instanța consideră necesară prezența acestuia, ceea ce contravine prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, care prevăd că dreptul la apărare este garantat. Se consideră, totodată, că dispoziția criticată contravine și prevederilor art. 49 din Constituție, deoarece instituie o restrângere nejustificată a exercițiului dreptului la apărare. Se invocă, în același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 348/2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Dispozițiile legale din Codul de procedură penală criticate ca fiind neconstituționale sunt:

— Art. 385⁹ (Cazurile în care se poate face recurs) alin. 1 pct. 5: *„Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri: [...] judecata a avut loc fără participarea procurorului sau inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii.”*

— Art. 460 alin. 2 (Procedura la instanța de executare): *„Condamnatul arestat este adus la judecată numai în cazul când i s-ar putea agrava situația sau când instanța consideră necesară prezența acestuia.”*

Excepția a fost ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală.

În motivarea excepției privitoare la dispozițiile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, instanța arată că acestea sunt contrare prevederilor art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul de apărare, deoarece prevăd că la instanța de executare condamnatul arestat este adus la judecată numai în cazul în care s-ar putea agrava situația sau când instanța consideră necesară prezența acestuia. Or, admitând că judecata ar putea avea loc și în lipsa condamnatului arestat, dispoziția legală respectivă încălcă dreptul la apărare al condamnatului lipsă, deoarece acesta, chiar dacă este reprezentat de un apărător din oficiu, nu își poate exercita pe deplin dreptul la apărare. Se mai susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare și prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în fața legii, deoarece îl discriminează pe condamnatul care nu este adus la judecată, pentru că se consideră că nu i se va agrava situația sau pentru că instanța apreciază că nu este necesară prezența lui, în raport cu acela care este adus la judecată.

Cu privire la dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, instanța afirmă că și acestea ar fi contrare prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece

„cazul de casare invocat trebuie să fie deopotrivă aplicabil și în situația condamnatului privat de libertate“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea constată că acestea sunt contrare celor ale art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul de apărare, deoarece prevăd că la instanța de executare competentă să rezolve diferite situații privind executarea hotărârilor penale, între care și soluționarea unei cereri de liberare condiționată, ca în speță, condamnatul arestat nu este adus, în mod obligatoriu, la judecată. Într-adevăr, textul prevede că cel condamnat, aflat în stare de arest, este adus la judecată numai în cazul în care i s-ar putea agrava situația sau când instanța consideră necesară prezența acestuia. Or, lipsa condamnatului de la judecată, chiar în cazurile în care nu i s-ar putea agrava situația sau când instanța apreciază că prezența sa nu este necesară, îl pune pe acesta în imposibilitatea de a-și exercita personal dreptul la apărare, iar nu numai prin apărătorul numit din oficiu.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții ale Codului de procedură penală care lăsau la aprecierea organelor judiciare aducerea învinutului sau inculpatului în fața acestora, deși exercitarea deplină a dreptului la apărare

reclamă prezența obligatorie a acestuia. Astfel, prin Decizia nr. 348 din 18 decembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 29 ianuarie 2002, Curtea Constituțională a constatat că dispoziția „numai dacă instanța consideră necesar“, cuprinsă în art. 402 alin. 3 din Codul de procedură penală, este neconstituțională, fiind contrară art. 24 din Constituție. Soluția și considerentele din această decizie sunt valabile, în principiu, și în cauza de față.

De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu au incidență în cauză și, prin urmare, nu se pune problema încălcării acestora prin dispoziția legală criticată, deoarece nu există o similitudine de situație între partea aflată în stare de libertate, care poate să se prezinte singură la proces, și partea care se află în stare de deținere, care penru a fi prezentă trebuie adusă la judecată din dispoziția instanței.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece aceste dispoziții nu au un conținut neconstituțional, iar susținerea că dispozițiile nu se referă și la condamnat este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în dosarele nr. 128/2003, nr. 160/2003 și nr. 161/2003 ale acelei instanțe și constată că prevederile art. 460 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceeași instanță în aceleași dosare.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 mai 2003.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. COSTICĂ BULAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea finanțării proiectului „Congresul Matematicienilor Români de Pretutindeni“ din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. III alin. (11) lit. k) și alin. (11¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea proiectului „Congresul Matematicienilor Români de Pretutindeni“.

Art. 2. — Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1, aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine

externă nr. 19 din 29 mai 2003, se asigură prin suplimentarea bugetului Academiei Române cu suma de 45 milioane lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General al Guvernului de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Academiei Române și se suplimentează bugetul

Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”, până la data de 15 august 2003.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele Secretariatului General al Guvernului și Academiei Române pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

Președintele Academiei Române,
Eugen Simion

București, 5 iunie 2003.
Nr. 644.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea finanțării proiectului «Festivalul internațional de muzică „Festival 500: Sharing the Voices”» din fondurile pentru promovarea imaginii externe a României

În temeiul art. 107 din Constituție,

având în vedere prevederile art. III alin. (11) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea proiectului «Festivalul internațional de muzică „Festival 500: Sharing the Voices”».

Art. 2. — Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1, aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 20 din 29 mai 2003, se asigură prin suplimentarea bugetului Ministerului Culturii și Cultelor cu suma de 225.000.000 lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General al Guvernului de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Ministerului Culturii și Cultelor și se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni”, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României”, titlul „Transferuri”, până la data de 1 august 2003.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,

Răzvan Theodorescu

Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Maria Manolescu,
secretar de stat

București, 5 iunie 2003.
Nr. 645.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea fără plată a obiectivului de investiții Sală Polivalentă din municipiul Botoșani și a terenului aferent din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani, județul Botoșani

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor și al art. 8 alin. (1) și al art. 12 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea fără plată a obiectivului de investiții Sală Polivalentă din municipiul Botoșani și a terenului aferent la valoarea înregistrată în evidența contabilă, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în domeniul public al municipiului Botoșani și

în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani, județul Botoșani.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul tineretului și sportului,

Georgiu Gingăraș

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 5 iunie 2003.
Nr. 646.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a obiectivului de investiții Sală Polivalentă, care se transmite din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Tineretului și Sportului în proprietatea publică a municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani

Denumirea și adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Sală Polivalentă, municipiul Botoșani, Calea Națională nr. 48 bis	Ministerul Tineretului și Sportului	Municipiul Botoșani, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani	I. Suprafața construită = 2.643 m ² Suprafața construită desfășurată = 4.292 m ² , din care: • Sala Polivalentă = 2.187 m ² • Corpuri-anexă = 2.105 m ² II. Număr de corpuri: 3 III. Regim de înălțime: — sală polivalentă: echivalent P+4 — corp-anexă sportivi: P+1 — anexă acces public: P+1

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații
din domeniul public al statului în domeniul privat al statului**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Serviciului Român de Informații, amplasate în incinta imobilului situat în comuna Balotești, județul Ilfov, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor, Serviciul Român de Informații își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Directorul Serviciului Român de Informații,
Alexandru-Radu Timofte
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 5 iunie 2003.
Nr. 647.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a construcțiilor care trec din domeniul public în domeniul privat al statului, în vederea desființării

Locul unde este amplasat imobilul	Construcții din cadrul imobilului propuse pentru desființare	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar (mii lei)
Comuna Balotești, str. I.C. Brătianu nr. 149, județul Ilfov	1. Baracă atelier — remiză P.S.I.	Suprafața construită = 146 m ²	66.118,0
	2. Bazin P.S.I	Suprafața construită = 96 m ²	96.701,0
	3. Stație de hidrofor	—	195.032,0
	4. Stație de oxigen	Suprafața construită = 38 m ²	71.170,0
Nr. de identificare atribuit de M.F.P. — 144.525	5. Magazie-depozit	Suprafața construită = 495,6 m ²	97.953,0
	6. Stație clorinare	Suprafața construită = 24 m ²	
	7. Stație pompare nămol	Suprafața construită = 30 m ²	104.500,0
	8. Bazin stație clorinare	Suprafața construită = 153 m ²	
	9. Ateliere	Suprafața construită = 26,2 m ²	29.682,0
	10. Magazie boxă	Suprafața construită = 12,5 m ²	4.956,0
	11. Rampă spălare auto	—	8.735,0
	12. Construcții metalice (3 buc.)	—	1,0
	13. Conductă Dn3"	75 ml	1.953,0

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro